دڵشاد کاوانی : دەیانەوێت بە زۆر بمکەن بە فارس، من ڕەچەڵکم کوردە و کوردستانیم.

ڕوونکردنەوەیەکێ پێویست

دڵشاد کاوانی، لاوێکی نوسەرە و دانیشتوی قەزای شەقڵاوەیە، یەکێکە لەو کەسانەی لە دونیای ئەدەب شوێن پەنجەی دیاربووە، هەفتەی رابردوو، ناوی دڵشاد چووە نێو رێزبەندی بیست و سێ فەرهەنگی زمانی فارسی، لەسەر ئەمە دڵشاد کاوانی، بۆ زاری کرمانجی دەڵێت" بە دیاری کراوی لەم چەند ڕۆژەی ڕابردوو من وەکوو یەکەم نووسەر و ڕۆمانووسی کوردی ناوم چووە نێو ڕیزبەندی بیست و سێ فەرهەنگی زمانی فارسی. کە بە یەکەم نووسەر و ڕۆمانووسی سادیستی و ماسۆخیزمی لە نێو فەرهەنگەکانی فارسی لە ڕێگای (واژە یاب)ەوە بە کوردی وات□ (□اق□ی وشەکان) کە گەورەترین تۆڕی فەرهەنگی فارسی لەسەر ئاستی ئێران. □اق□ و لێکدانەوەی بۆ زیاتر لە یەك ملیۆن وشە و پ□یف کردووە، بە تایبەتی ئەو وشە و ئیدیۆمە بیانیانەی کە بۆ یەکەم جار دێنە نێو فەرهەنگی زمانی فارسی. بۆیەشە من وەکوو نووسەرێکی کورد ناو و زانیاریم چووە نێو ڕیزبەندی بیست و سێ فەرهەنگی زمانی فارسی. کە شیکاری و زانیاریان لەسەر ناو و نازناوم تۆمار کردووە. ئەمەش لە دوای ئەوە هات کە من ساڵی ڕابردوو ڕۆمانێکم بە ناوی بەڕێگاوە لە تاران چاپ کرد. کە ئەم ڕۆمانە لە ڕووی سەنگی ئەدەبی لە سەر ئاستی ڕۆژهەڵاتی ناقین تازەیە و کاری لەسەر نەکراوە. چوونکە بەڕێگاوە لە ڕووی تەکنیك و گێڕانەوە و ناوەڕۆك بە تەواوی لە ڕۆمانەکانی تری پێش خۆی جیاوازە بوو، گرنگی ڕۆمانەکە لەوەدایە یەکەم ڕۆمانی سادیستی ماسۆشی□ کە لە دوای ڕۆمانەکانی دۆناتا ئەڵفۆنیس فڕانسۆ دیسادی فەڕەنسی و فۆن زاخر مازوخ ی نەمساووی ئەم ڕێچکەیە نووسراوەتەوە، لە جیهانی عەرەبی و فارسیش وەك پێویست کاری لەسە نەکراوە. هەرچەندە نەجیب مەحفووزی عەرەب و سەلیم بەڕەکات لە هەندێك لایەن ناو ڕۆمانەکەیان هەوڵیان داوە کەس□ی□تی سادیستی دەربخەن، بەڵام بەهۆی داخراووی کۆمەڵگەی عەرەبی نە چوونەتە قووڵایی سادیزمەوە، بۆیە بە ڕۆمانی سادیستی هەژمار ناکرێن. بۆ کورد شانازییە کە ڕۆمانەکەی من تاکە ڕۆمانی کوردییە بەرلەوەی تەواوی دەقی ڕۆمانەکە وەربگێردرێتە سەر زمانەکانی تر، لەسەر ئاستی ناوەندی عەرەبی و فارسی و ئینگلیزی

لەسەری نووسراوە. لە وانە ڕۆژنامەکانی سەباح نیوسی توونسی و سەباح جەدیدی عێراقی بە زمانی عەرەبی و بیبیسی بە زمانی فارسی و ئینگلیزی و ڕۆژنامەی هامشەهری فارسی و چەند پەیج و کەناڵی دیکەی ئێرانی باسیان لێوە کرد.” هەر ئەمەش بووە هۆی ئەوە کە من لەلایەن واژە یاب دەستنیشان بکرێم. هەرچەندە خۆشحاڵنیم بەم کارەی واژە یاب لەگەڵ ئەوەی وەك نووسەر و ڕۆمانووسێکی کورد منیان ناساندووە، لە ئەوان مەبەستیان بووە، من وەك نووسەرێکی ئێرانی بناسێنن لە کاتێکدا من کوردم و خەڵکی باشووری کوردستانم. گەر لە دەقی زانیارییە فارسییەکەی بڕوانن تەنیا شوێنی لە دایکبوونم کە قەزوینی شاری ئێرانە دیاری کراوە، پاشناوی کاوانی کە نازناوەکەمە بە درەفشی کاویانی و ئاڵای ئەختەریان گرێ داوە، کە ئەوە ئاماژەیە بە بە فارس کردنم، هەرچەندە وەك نووسەرێکی سوودی زۆری بۆ ناساندنم هەیە، بەڵام بە شانازییەوە من ڕەچەڵەکم کوردە و کوردستانیم، بۆیە زۆر ڕێی نیگەرانم. لە بەرامبەر ئەمەشدا.” پێویستە ئەم ڕاستییە تاڵە بخەمەڕوو، کە بەختی ئەمەی نووسەرانی کوردە کە ناوەندی ئەکادیمی و ئەدەبییە کوردییەکان بە گشتی پشتگوێ خراوون. دەستەوەستانن لە بەرامبەر گرینگیدان بە نووسەری ناوخۆ و تەنیا ڕوویان لە نووسەرە بێگانەکانە و لە یەك جیانەکردنەوەی باش و خراپ و دەقی زیندوو و دەقی کرچ و کاڵ. ئەمە ئەم ڕاستییە کە دەبێت گلەیی لە حکومەت و دەزگا و ناوەندە ئەدەبییەکان بکەم کە لە نیشتمان و ڵاتەکەی خۆم لام لێ نەکراوە تەوە ئێستا چوار کتێبی ئامادەم هەیە بۆ چاپ و پارەی چاپم نییە، چوونکە هیچ فکرێکی سیاسیم لە پشتەوە نییە هەموو دەرگاکان لە ڕووم داخراوون. لە بەرامبەردا نووسەری خراپ و بێ ناونیشان گەورە دەکرێن. لەگەڵ ئەوەش گەشبینم بەوەی کە لە ماوەی ساڵی ڕابردووە وە، ڕۆمانەکەم لە ناوەندە ئەکادیمییەکان و بەشێك لە زانکۆکان جێگای خۆی گرتووە. ئەمەش لە سەنگەی هەستکردنی بەرپرسیارییەتی بەشێك لە پڕۆفیسەر و دکتۆرانی زانکۆکانە لە بەرامبەر دەق دا، بە تایبەتی زانکۆی سۆران و زانکۆی سەلاحەددین و زانکۆی مەغمور و کۆلیژی پەروەردەی شەقڵاوە، بۆتە باسی ئەکادیمی و لەسەری دەنووسرێت و لە دوو سێ ساڵی داهاتوو ئەنجامەکانی دەردەکەوێت.”

ئەمەش دەقی نووسینەکەیە بە هەردوو زمان

دڵشاد کاوانی

دڵشاد کاوانی نووسەری بەناوبانگی کورد، لە دایکبووی ساڵی ١٩٧٨ـ قەزوینی ئێرانە. یەکەم نووسەر بووە کە ڕۆمانی دەربارەی ماشێسیەتی کوردی بە ناوی بەڕێگاوە لە ساڵی ٢٠٢٠. نووسی.

دلشاد کاوانی

دلشاد کاوانی ، نویسنده مشهور کرد ، متولد ۱۳۵۷ در قزوین ، ایران ، اولین نویسنده ای بود که داستان طولانی درباره مازوخیسم کرد باسم در جاده در سال ۱۳۹۹ نوشت.
لغت‌نامه دهخدا
ملقب به اسم کاوانی
درفش است . دِ رَ . مخفف کاویانی درفش است . درفش کاویانی . علم فریدون . منسوب بکاوه ٔ آهنگر و آن چرمی بوده از پوست پلنگ یا پوست ببر که کاوه در وقت کارکردن برمیان می بست و در هر جنگ که همراه بود فتح حاصل میشد. گویند: حکیمی در صفاهان صد در صدی بساعت سعد بر آن کشیده بود و بعضی گویند شکلی از سوختگی های آتش در آن بهم رسیده بود که این خاصیت داشت و فریدون بعد از کشتن ضحاک آن را مرصع کرده بود و به هرجا که میرفت البته فتح میکرد تا در زمان خلافت عمر بدست مسلمانان افتاد و آن را پاره پاره و قسمت کردند. (برهان). درفش کاویان . اختر کاوان . اختر کاویان . (حاشیه ٔ برهان چ معین). رجوع به کاوه شود.

في الأحد، ٩ مايو، ٢٠٢١ ١:٢١ ص دڵشاد کاوانی dilshad kawani dlkawani1@gmail.com كتب:
ڕوونکردنەوەیەکێ پێویست

دڵشاد کاوانی : دەیانەوێت بە زۆر بمکەن بە فارس، من ڕەچەڵکم کوردە و کوردستانیم.

دڵشاد کاوانی، لاوێکی نوسەرە و دانیشتوی قەزای شەقڵاوەیە، یەکێکە لەو کەسانەی لە دونیای ئەدەب شوێن پەنجەی دیاربووە، ھەفتەی رابردوو، ناوی دڵشاد چووە نێو رێزبەندی بیست و سێ فەرھەنگی زمانی فارسی، لەسەر ئەمە دڵشاد کاوانی، دەڵێت” بە دیاری کراوی لەم چەند ڕۆژەی ڕابردوو من وەکوو یەکەم نووسەر و ڕۆمانووسی کوردی ناوم چووە نێو ڕیزبەندی بیست و سێ فەرھەنگی زمانی فارسی. کە بە یەکەم نووسەر و ڕۆمانووسی سادیستی و ماسۆخیزمی لە نێو فەرھەنگەکانی فارسی لە ڕێگای (واژە یاب)ەوە بە کوردی وات□ (□اق□ی وشەکان) کە گەورەترین تۆڕی فەرھەنگی فارسی لەسەر ئاستی ئێران. □اق□ و لێکدانەوەی بۆ زیاتر لە یەك ملیۆن وشە و پ□یق کردووە، بە تایبەتی ئەو وشە و ئیدیۆمە بیانیانەی کە بۆ یەکەم جار دێنە نێو فەرھەنگی زمانی فارسی. بۆیەشە من وەکوو نووسەرێکی کورد ناو و زانیاریم چووە نێو ڕیزبەندی بیست و سێ فەرھەنگی زمانی فارسی. کە شیکاری و زانیاریان لەسەر ناو و نازناوم تۆمار کردووە. ئەمەش لە دوای ئەوە ھات کە من ساڵی ڕابردوو ڕۆمانێکم بە ناوی بەڕێگاوە لە تاران

چاپ کرد. کە ئەم ڕۆمانە لە ڕووی سەنگی ئەدەبی لە سەر ئاستی ڕۆژهەڵاتی ناقین تازەیە و کاری لەسەر نەکراوە. چوونکە بەڕێگاوە لە ڕووی تەکنیك و گێڕانەوە و ناوەڕۆك بە تەواوی لە ڕۆمانەکانی تری پێش خۆی جیاوازە بوو، گرنگی ڕۆمانەکە لەوەدایە یەکەم ڕۆمانی سادیستی ماسۆشییە کە لە دوای ڕۆمانەکانی دۆناتا ئەڵفۆنیس فڕانسۆ دیسادی فەڕەنسی و فۆن زاخر مازۆخ ی نەمساووی ئەم ڕێچکەیە نووسراوەتەوە، لە جیهانی عەرەبی و فارسیش وەك پێویست کاری لەسە نەکراوە. هەرچەندە نەجیب مەحفووزی عەرەب و سەلیم بەڕەکات لە هەندێك لایەن ناو ڕۆمانەکەیان هەوڵیان داوە کەسێییەتی سادیستی دەربخەن، بەڵام بەهۆی داخراووی کۆمەڵگەی عەرەبی نە چوونەتە قووڵایی سادیزمەوە، بۆیە بە ڕۆمانی سادیستی هەژمار ناکرێن. بۆ کورد شانازییە کە ڕۆمانەکەی من تاکە ڕۆمانی کوردییە بەرلەوەی تەواوی دەقی ڕۆمانەکە وەربگێردرێتە سەر زمانەکانی تر، لەسەر ئاستی ناوەندی عەرەبی و فارسی و ئینگلیزی لەسەری نووسراوە. لە وانە ڕۆژنامەکانی سەباح نیوسی توونسی و سەباح جەدیدی عێڕاقی بە زمانی عەرەبی و بیبیسی بە زمانی فارسی و ئێنگلیزی و ڕۆژنامەی هامشەهری فارسی و چەند پەیج و کەناڵی دیکەی ئێرانی باسیان لێوە کرد.” هەر ئەمەش بووە هۆی ئەوە کە من لەلایەن واژە یاب دەستنیشان بکێرم. هەرچەندە خۆشحاڵنیم بەم کارەی واژە یاب لەگەڵ ئەوەی وەك نووسەر و ڕۆمانووسێکی کورد منیان ناساندووە، لێ ئەوان مەبەستیان بووە، من وەك نووسەرێکی ئێرانی بناسێنن لە کاتێکدا من کوردم و خەڵکی باشووری کوردستانم. گەر لە دەقی زانیارییە فارسییەکەی بڕووانن تەنیا شوێنی لە دایکبوونم کە قەزوینی شاری ئێرانە دیاری کراوە، پاشناوی کاوانی کە نازناوەکەمە بە درەفشی کاویانی و ئاڵای ئەختەریی□ان گ□ر□ داوە، کە ئەوە ئاماژەیە بۆ بە فارس کردنم، هەرچەندە وەك نووسەرێکی سوودی زۆری بۆ ناساندنم هەیە، بەڵام بە شانازییەوە من ڕەچەڵەکم کوردە و کوردستانییم، بۆیە زۆر ڵێی نیگەرانم. لەبەرامبەر ئەمەشدا.” پێویستە ئەم ڕاستییە تاڵە بخەمەڕوو، کە بەختی ئێمەی نووسەرانی کوردە کە ناوەندی ئەکادیمی و ئەدەبییە کوردییەکان بە گشتی پشتگوێ خراوون. دەستەوەستانن لەبەرامبەر گرینگیدان بە نووسەری ناوخۆ و تەنیا ڕوویان لە نووسەرە بێگانەکانە و لە یەك جیانەکردنەوەی باش و خراپ و دەقی زیندوو و دەقی کرچ و کاڵ. ئەمە ئەم ڕاستییە کە دەبێت گلەیی لە حکومەت و دەزگا و ناوەندە ئەدەبییەکان بکەم کە لە نیشتمان و ڵاتەکەی خۆم لام لێ نەکراوەتەوە ئێستا چوار کتێبی ئامادەم هەیە بۆ چاپ و پارەی چاپم نییە، چوونکە هیچ فکرێکی سیاسیم لە پشتەوە نییە هەموو دەرگاکان لە ڕووم داخراوون. لە بەرامبەردا نووسەری خراپ و

بە ناونیشانی گەورە دەکرێن. لەگەڵ ئەوەش گەشبینم بەوەی کە لە ماوەی ساڵی ڕابردووەوە، ڕۆمانەکەم لە ناوەندە ئەکادیمییەکان و بەشێك لە زانکۆکان جێگای خۆی گرتووە. ئەمەش لە سەنگەی هەستکردنی بەرپرسیارییەتی بەشێك لە پڕۆفیسۆر و دکتۆرانی زانکۆکانە لەبەرامبەر دەق دا، بە تایبەتی زانکۆی سۆران و زانکۆی سەلاحەددین و زانکۆی مەغمور و کۆلیژی پەروەردەی شەقڵاوە، بۆتە باسی ئەکادیمی و لەسەری دەنووسرێت و لە دوو سێ ساڵی داهاتوو ئەنجامەکانی دەردەکەوێت.”

ئەمەش دەقی نووسینەکەیە بە هەردوو زمان

دڵشاد کاوانی

دڵشاد کاوانی نووسەری بەناوبانگی کورد، لە دایکبووی ساڵی ـ١٩٧٨ قەزوینی ئێرانە. یەکەم نووسەر بووە کە ڕۆمانی دەربارەی ماشۆسیەتی کوردی بە ناوی بەڕێگاوە لە ساڵی ٢٠٢٠. نووسی.

دلشاد کاوانی

دلشاد کاوانی ، نویسنده مشهور کرد ، متولد ۱۳۵۷ در قزوین ، ایران ، اولین نویسنده ای بود که داستان طولانی درباره مازوخیسم کرد باسم در جاده در سال ۱۳۹۹ نوشت.

لغت‌نامه دهخدا

ملقب به اسم کاوانی

درفش است . دِ رِ َ مخفف کاویانی درفش است . درفش کاویانی . علم فریدون . منسوب بکاوه ٔ آهنگر و آن چرمی بوده از پوست پلنگ یا پوست ببر که کاوه در وقت کارکردن برمیان می بست و در هر جنگ که همراه بود فتح حاصل میشد. گویند: حکیمی در صفاهان صد در صدی بساعت سعد بر آن کشیده بود و بعضی گویند شکلی از سوختگی های آتش در آن بهم رسیده بود که این خاصیت داشت و فریدون بعد از کشتن ضحاک آن را مرجع کرده بود و به هرجا که میرفت البته فتح میکرد تا در زمان خلافت عمر بدست مسلمانان افتاد و آن را پاره پاره و قسمت کردند. (برهان). درفش کاویان . اختر کاوان . اختر کاویان . (حاشیه ٔ برهان چ معین). رجوع به کاوه شود.